Podstawy Automatyki i Robotyki, Laboratorium Ćwiczenie 7. *Identyfikacja obiektu regulacji*

Program ćwiczenia:

- 1. Pobierz i zapisz w oddzielnym folderze pliki pomocnicze: program.txt, rejestracja.zip,identyfikacja.sce.
- Utwórz nowy projekt dla urządzenia PLC w programie TwinCAT 3 (New → Projects... → TwinCAT Projects → TwinCAT XAE Project), dodaj nowy moduł programu PLC w języku ST (PLC → Add New Item... → Standard PLC Project).
- 3. Kod programu (zarówno deklaracje zmiennych, jak i algorytm) skopiuj z pliku tekstowego program.txt. Zapisz projekt. Przeprowadź kompilację (*Build* \rightarrow *Rebuild Solution*) i upewnij się, że przebiega bez błędów.
- 4. Połącz się z urządzeniem PLC, ustaw w nim tryb konfiguracji (*Config Mode*) i wykonaj skanowanie konfiguracji sprzętowej.
- 5. Powiąż zmienne programu inObj, outObj z sygnałami modułów we/wy. Poproś prowadzącego o wskazanie adresów właściwych sygnałów.
- 6. Aktywuj nową konfigurację (ikona *Activate Configuration*) i uruchom program (ikona $Login \rightarrow$ ikona *Start*).
- 7. Sprawdź działanie programu i poprawność komunikacji sterownika z obiektem: modyfikowanie wartości zmiennej insulina (w zakresie 0...100 [%]) powinno powodować z inercją przeciwbieżne zmiany wartości zmiennej glukoza.
- 8. Rozpakuj archiwum projektu rejestracji przebiegów (rejestracja.zip) i otwórz projekt Rejestracja.sln. Ustaw adres sterownika, z którym program ma się połączyć, za pomocą opcji: YT Scope Project [lewy panel] → Change NetID... Uruchom rejestrację (ikona Record) i zweryfikuj, czy przebiegi wyświetlanych sygnałów glukoza i insulina odpowiadają wartościom zmiennych z programu PLC.
- 9. Ustawienie wartości nominalnej do identyfikacji: Dobierz (z dokładnością do liczby całkowitej) wartość sygnału insulina tak, aby wartość sygnału glukoza ustaliła się na około 110.
- 10. Eksperyment identyfikacji na podstawie odpowiedzi skokowej: Odczekaj, aż wartość sygnału glukoza całkowicie się ustabilizuje. Zatrzymaj rejestrację przebiegów (ikona *Stop Record*) i wznów ją ponownie. Po około 20...30 sekundach od wznowienia rejestracji zwiększ wartość sygnału insulina o 5 [punktów procentowych] zmianę wprowadź odpowiednio wcześniej w kolumnie *Prepared value* i aktywuj ją (ikona *Write values*) w wymaganym momencie. Obserwuj zmiany wartości sygnału insulina i zatrzymaj rejestrację po upływie (przynajmniej) około 5 minut.

- 11. Zapisz zarejestrowane przebiegi do pliku: Scope → Export... → [Choose a format] CSV
 → [Select channels] Next → [Select time period] Next → [Configure...] wszystkie pierwsze opcje Tab / No header / Point, Next → [Selected...] nazwa pliku dane.txt → Create.
- 12. Otwórz skrypt Scilab'a identyfikacja.sce i ustaw bieżący katalog tego programu tak, aby był lokalizacją pliku dane.txt.
- 13. Uruchom skrypt identyfikacja.sce. Zostaną utworzone dwa wykresy: (1) bezpośrednio i w całości obrazujący zarejestrowane przebiegi wejścia (insulina) i wyjścia (glukoza) obiektu oraz (2) przedstawiający wyodrębnioną odpowiedź skokową (tj. zmiany sygnału wyjściowego od momentu skokowej zmiany wartości wejścia).
- 14. Analiza zarejestrowanej odpowiedzi skokowej: Amplitudę skoku sygnał wejściowego oznacz jako Δu . Na podstawie wykresu (2) określ wartość końcową (maksymalną) zmiany sygnału wyjściowego Δy , a także czasy t_{10} i t_{90} , w których odpowiedź uzyskuje odpowiednio 10% i 90% swojej wartości końcowej.
- 15. Wyznaczanie parametrów modeli: Oblicz przybliżone wartości parametrów dopasowania modeli transmitancyjnych $G_1(s) = \frac{k_1}{T_1s+1}$ i $G_2(s) = \frac{k_2}{(T_2s+1)^2}$, wykorzystując zależności: $k_1 = k_2 \cong \frac{\Delta y}{\Delta u}$, $T_1 \cong \frac{t_{90}-t_{10}}{2,2}$, $T_2 \cong \frac{t_{90}-t_{10}}{3,4}$. Obliczone parametry wprowadź do skryptu identyfikacja.sce jako wartości zmiennych: k1, T1, k2 i T2 (miejsce wstawienia jest wskazane w pliku przez komentarz).
- 16. Weryfikacja uzyskanych modeli: Uruchom ponownie skrypt. Oprócz wykresów (1) i (2), wygenerowane zostaną kolejne, przedstawiające dopasowanie modeli transmitancyjnych do danych eksperymentalnych: (3) G_1 , (4) G_2 i (5) G_3 , przy czym $G_3(s) = \frac{k_3}{(T_{3a}s+1)(T_{3b}s+1)}$. Dla wszystkich trzech modeli wykres czerwony reprezentuje parametry dobrane metodą minimalizacji sumy kwadratów błędów (funkcja datafit w Scilab). Dla modeli G_1 i G_2 przedstawiony jest także wynik użycia wartości szacunkowych, wyliczonych w pkt. 14. Dla wszystkich przypadków podane są wartości er, oznaczające sumy kwadratów błędów pomiędzy przebiegiem uzyskanym eksperymentalnie i odpowiedzią skokową modelu.
- 17. **Interpretacja wyników:** Oceniając graficznie oraz na podstawie wartości er dopasowanie modeli do danych eksperymentalnych, określ, dla którego modelu dopasowanie jest najlepsze oraz która z metod daje lepsze wyniki.
- 18. **Zanotuj** wzór transmitancji, dla której dopasowanie było najlepsze, wraz z wartościami jej parametrów. Dane te będą potrzebne podczas ćwiczenia nr 8 do wyznaczenia nastaw regulatora. Zaleca się także zarchiwizowanie plików identyfikacja.sce i dane.txt w ich końcowych postaciach, co pozwoli w razie potrzeby odtworzyć wszystkie rezultaty ćwiczenia.